

ORĘDOWNIK POWIATOWY

POWIATU CHOJNICKIEGO

Wychodzi jeden raz w tygodniu.

Abonament miesięczny na pocztę 1 zł.
W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie itp. wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma a abonenci nie mają prawa domagania się niedostarczonych numerów lub odszkodowania

Ogłoszenia przyjmuje Drukarnia
Oton Sabiniarz w Czersku.
Telefon nr. 60.
Ogłoszenia na stronie 2 łam. od
wiersza mm lub jego miejsce 20 gr.
Cena pojedynczego egzempl. 40 gr.

Nr. 32

CHOJNICE, dnia 15. sierpnia

Rok 1931

Treść:

- 212 Samoistny podatek wyrównawczy dla gmin wiejskich.
- 213 Obwieszczenie w przedmiocie regulowania cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów.
- 214 W sprawie wierzytelności związków komunalnych do Niemiec i naodwrot.
- 215 Dotyczy: ostrego kucia koni.

212

Samoistny podatek wyrównawczy dla gmin wiejskich.

Wyciąg z Dziennika Ustaw R. P. Nr. 27 poz. 172.
Ustawa z dnia 20. marca 1931 r. o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich.

Art. 1. (1) Gminom wiejskim przysługuje prawo pobierania samoistnego podatku wyrównawczego od płatników państwowych podatków — od gruntów, przemysłu i handlu oraz budynków. Podatkowi temu podlegają także grunty państwowe fundacyjne, instytucyj o charakterze opieki społecznej oraz grunty duchowne i klasztorne (z zastrzeżeniem odnośnie do Kościoła Katolickiego art. XV. Konkordatu) w tych województwach, w których grunty te są wolne od państwowego podatku (art. 6).

(2) W województwach: krakowskim, lwowskim, stanisławowskim i tarnopolskim gminami wiejskimi w rozumieniu niniejszej ustawy są gminy, rządzące się ustawą z dnia 12 sierpnia 1866 r. (Dz. u. kr. nr. 9).

Art. 2. (1) Ogólna suma tego podatku nie może przewyższać deficytu, wynikającego z zestawienia dochodów i wydatków zwyczajnych gminy pomimo wykorzystania w pełni wszystkich źródeł dochodowych, przewidzianych w ustawie z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747), ani nie może być wyższa od sumy złotych, równej ilości ha gruntów, opodatkowanych

w danej gminie, położonej: 1) na terenie województw poznańskiego i pomorskiego — przez 0,25, 2) na terenie województw: krakowskiego, lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego — przez 0,5, 3) na terenie województw: nowogrodzkiego, poleskiego, wileńskiego i wołyńskiego przez 1,5, 4) na terenie województw: warszawskiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego i białostockiego — przez 2.

(2) Podatek ten będzie pobierany w równych ratach półrocznych, odpowiadających terminom płatności podatku gruntowego.

Art. 3. (1) Gminy wiejskie na obszarze województw wschodnich i centralnych t.j. wymienionych w pkt. 3 i 4 art. 2, które w celu zapobieżenia niepowetowanym stratom zmuszone są wykonać lub zabezpieczyć rozpoczęte przed 1 kwietnia 1931 r. inwestycje, mają prawo powiększyć wymiar podatku wyrównawczego przez powiększenie mnożnika, wskazanego w pkt. 3 i 4 art. 2 o 0,25.

(2) Powiększenie wymiaru może nastąpić na podstawie decyzji wojewody, powziętej przy współudziale wydziału wojewódzkiego.

Art. 4. Rozkładu podatku wyrównawczego dokonają poszczególne gminy na podstawie odpowiedniego statutu, który podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej, wskazanej w art. 36 i 37 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. R. P. Nr. 94 poz. 747) przy odpowiednim zastosowaniu art. art. 38 — 41 tejże ustawy.

Art. 5 Ogólna suma podatku wyrównawczego podlega w każdej gminie podziałowi pomiędzy poszczególnych płatników tego podatku w stosunku do przypadających na każdego z nich podatków, które w myśl art. 1 stanowią podstawę wymiaru podatku wyrównawczego, przyczem za podstawę wymiaru tegoż podatku przyjmuje się: w stosunku do płatników państwowego podatku gruntowego — należny od nich zasadniczy podatek gruntowy (w województwach poznańskim i pomorskim także: państwowy dodatek do podatku gruntowego) t.j. państwowy podatek gruntowy, obliczany bez oddzielnego dodatku, przewidzianego w art. 2 ustawy z dnia 15. czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 505), i bez ulg przewidzianych art. 3 tejże ustawy, jednak z uwzględnieniem podwyżki, wprowadzonej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 339); w stosunku do płatników państwowego podatku od przemysłu i handlu — ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych (ustawa z dnia 15. lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 550); w stosunku do płatników państwowego podatku budynkowego — podatek przypadający według rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 523) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 292), uzupełnionego ustawą z dnia 30 grudnia 1929 r. (Dz. U. R. P. z r. 1930 Nr. 2 poz. 6).

Art. 6. (1) Podstawę wymiaru wyrównawczego od gruntów państwowych, fundacyjnych, instytucyj o charakterze opieki społecznej oraz duchownych i klasztornych w województwach centralnych i wschodnich stanowi idealny zasadniczy podatek gruntowy, zaś w województwach zachodnich — idealny zasadniczy dodatek państwowy do podatku gruntowego.

(2) Przez idealny zasadniczy podatek, względnie dodatek, o którym mowa w poprzednim ustępie, rozumieć należy taki państwowy podatek, względnie dodatek, jakiby te grunty państwowe, fundacyjne, instytucyj o charakterze opieki społecznej, duchowne i klasztorne opłacały, gdyby były gruntami prywatnymi.

Art. 7. Do wymiaru i poboru dodatku wyrównawczego stosują się postanowienia części V i VI. ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747).

Art. 8. (1) Ustawa niniejsza obowiązuje od 1 kwietnia 1931 r. do dnia 31 marca 1934 r. W tym okresie w województwach wschodnich i centralnych tj. wymienionych w pkt. 3 i 4 art. 2, może być pobrany podatek wyrównawczy na pokrycie rzeczywistego niedoboru w budżecie gminy za r. 1930/31, nie może on jednak przewyższać norm, prelimitowanych w budżecie tych gmin na r. 1930/31, a w każdym razie nie może przekraczać granicy, oznaczonej art. 1 i 2 ustawy z dnia 1 mar-

ca 1927 r. o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 27. poz. 208).

(2) Wszelkie wpłaty, uiszczone przez płatników na pokrycie niedoboru w budżecie gmin za r. 1930/31 o charakterze podatku wyrównawczego będą zaliczone na poczet należności z tytułu niniejszej ustawy.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów: w. z. Bronisław Pieracki
Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski
Kierownik Ministerstwa Skarbu: Ignacy Matuszewski
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: St. Czerwiński.

Wzór statutu

o samoistnym podatku wyrównawczym na rzecz gminy wiejskiej powiat

Województwo

Na podstawie ustawy z dnia 20 marca 1931 roku o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 27 poz. 172) wprowadza się na rzecz gminy wiejskiej

..... samoistny podatek wyrównawczy na rok budżetowy

§ 1. Podatek wyrównawczy pobrany zostanie na pokrycie deficytu w budżecie zwyczajnym gminy w ogólnej sumie zł.

§ 2. Podatek wyrównawczy obciąża zarówno podlegające opodatkowaniu na rzecz Państwa: grunty, budynki oraz przemysł i handel, jako też wolne od państwowego dodatku do podatku gruntowego grunty państwowe, grunty fundacyjne, grunty instytucyj o charakterze opieki społecznej oraz grunty duchowne i klasztorne z wyjątkiem wszakże należących do kościoła katolickiego gruntów duchownych i klasztornych, których dochody przeznaczone są na cele kultu religijnego i nie przyczyniają się do dochodów osobistych beneficjariuszów (duchowieństwa wzgl. zakonników).

§ 3. Do uiszczenia podatku wyrównawczego obowiązani są właściciele wzgl. posiadacze gruntów, budynków oraz przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych. Do uiszczenia podatku wyrównawczego, przypadającego na grunty wolne od podatku państwowego, obowiązani są: odnośnie do gruntów państwowych — Skarb Państwa lub dzierżawcy tych gruntów, odnośnie zaś do innych gruntów, wolnych od podatku państwowego — instytucje, do których grunty te należą lub też posiadacze wzgl. dzierżawcy tych gruntów.

§ 4. Ogólna suma podatku wyrównawczego oznaczona w § 1 podlega podziałowi pomiędzy poszczególnych płatników tego podatku w stosunku do przypadających na każdego z nich podatków z tych obiektów podatkowych, które w myśl

§ 2 stanowią podstawę wymiaru tegoż podatku wyrównawczego, przyczem za podstawę wymiaru tegoż podatku przyjmuje się; w stosunku płatników państwowego dodatku do podatku gruntowego — należny od nich zasadniczy dodatek do podatku gruntowego, obliczony bez dodatku progresyjnego, przewidzianego w art. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 505) bez ulg przewidzianych w art. 3 tejże ustawy (degresji), jednak z uwzględnieniem podwyżki, wprowadzonej rozporządzeniem Prez. Rz. z dnia 12 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 339), w stosunku do płatników państwowego podatku budynkowego — podatek przypadający według rozporządzenia Prez. Rz. z dnia 12 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 291), uzupełnionego ustawą z dnia 30 grudnia 1929 r. (Dz. U. R. P. z r. 1930 Nr. 2 poz. 6), w stosunku do płatników państwowego podatku od przemysłu i handlu — ceny świadczeń przemysłowych i kart rejestracyjnych (ustawa z dnia 15 lipca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 550).

Podstawę wymiaru podatku wyrównawczego od określonych w § 2 gruntów, wolnych od państwowego dodatku do podatku gruntowego, stanowi idealny zasadniczy dodatek państwowy do podatku gruntowego, t. j. taki zasadniczy dodatek państwowy do podatku gruntowego, jakiby te grunty opłacały, gdyby były gruntami prywatnymi.

§ 5. Podział ogólnej sumy podatku wyrównawczego, oznaczonego w § 1, pomiędzy poszczególnych płatników, przeprowadza się w ten sposób, że iloraz, otrzymany z podzielenia tejże ogólnej sumy przez sumę podatków, wymienionych w § 4, przypadających na wszystkich płatników, mnoży się przez sumę tychże podatków, przypadającą na każdego z tych płatników.

§ 6. Podatek wyrównawczy pobierany będzie w równych ratach półrocznych, odpowiadających terminom płatności podatku gruntowego.

§ 7. O wymierzonym podatku każdy indywidualny płatnik zostanie zawiadomiony nakazem płatniczym.

§ 8. Odwołanie w sprawach wymiaru podatku wyrównawczego wolno wnosić w terminie i trybie, przewidzianym w § 69 i następ. ustawy o daninach komunalnych z dnia 14. 7. 1893 r. (Zb. ust. str. 152). Założenie środka prawnego nie wstrzymuje obowiązku zapłacenia podatku.

§ 9. Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych i kar za zwłokę według postanowień ustawy z dnia 31. lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. maja 1927 r. (Dz. U. Nr. 46, poz. 401).

§ 10. Za wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku wyrównawczego, o ile przekroczenie nie jest karalne na podstawie art. 62—66 ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 (Dz. U. R.

P. Nr. 94 poz. 747) wyższą karą, ustala się w myśl art. 67 tejże ustawy kary do wysokości 345 zł.

§ 11. Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez sołtysa gminy (wskazać sposób ogłoszenia w danej miejscowości przyjęty).

Podając powyższe do wiadomości polecam P.P. Sołtysom spowodować Rady gminne — Zgromadzenia gminne — do wprowadzenia na rzecz swych gmin samoistnego podatku wyrównawczego na pokrycie deficytu budżetowego.

Uchwały Rad gminnych — Zgromadzeń gminnych we formie statutu — według powyżej podanego wzoru — należy mi przedłożyć **w dwóch egzemplarzach do zatwierdzenia w nieprzekraczalnym terminie do 3 tygodni.**

Wzorowe statuty otrzymać można w tutejszej składnicy druków.

Chojnice, dnia 12. sierpnia 1931 r.

STAROSTA POWIATOWY

jako

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

w. z. (—) M. Semrau

L. dz. III—1389131 W.P. referendarz.

213

Obwieszczenie w przedmiocie regulowania cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów.

Na podstawie rozporządzenia Wojewody Pomorskiego z dnia 27. I. 1931 r. o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Pom. Dz. Woj. Nr. 3. poz. 37) łącznie z rozporządzeniem Wojewody Pomorskiego z dnia 10. 3. 1930 r. — Pom. Dz. Woj. Nr. 7 poz. 76 — oraz rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31. VIII. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku. — Dz. Ust. R. P. Nr. 91. poz. 527) ustalam po wysłuchaniu opinii komisji do badania cen następujące ceny:

1 kg. słoniny świeżej	2,75 zł.
1 kg. słoniny wędzonej	3,60 „
1 kg. sadła	3,— „
1 kg. smalcu	4,— „
1 kg. boczku świeżego	2,30 „
1 kg. boczku wędzonego	3,10 „
1 kg. szynki świeżej	2,75 „
1 kg. karkówki	2,60 „
1 kg. kotletu	2,75 „
1 kg. kielbasy czosnkowej	1,90 „
1 kg. wątrobianki zwyczajnej	1,50 „
1 kg. salcesonu	1,50 „
1 kg. kielbasy polskiej suchej	4,— „
1 kg. kielbasy polskiej świeżej	3,20 „
1 kg. kielbasy krakowieckiej	3,10 „
1 kg. parówek	4,20 „
1 kg. wątrobianki gatunek I.	3,20 „

1 kg. salcesonu gatunek I.	3,— zł.
1 kg. ozorowa	3,45 „
1 kg. salami	5,30 „
1 kg. serwularki	5,30 „
1 kg. kaszanki	1,— „
1 kg. mortadeli	3,— „
1 kg. szynki gotowanej	5,20 „
1 kg. szynki surowej	5,20 „
1 kg. siekanego (mieszanego)	2,75 „

Ceny powyższe obowiązują od dnia następnego po ogłoszeniu w Orędowniku Powiatowym i są cenami maksymalnymi.

Winni żądania lub pobierania cen wyższych od ustalonych ulegną na podstawie art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91. poz. 527) karze aresztu do 6-ciu tygodni lub grzywny do 3,000 zł.

Jednocześnie wzywam wszystkich konsumentów, by cen wyższych od ustalonych nie płacili, a żądających wzgl. pobierających ceny wyższe podawali mi do ukarania.

Chojnice, dnia 12 sierpnia 1931 r.

STAROSTA POWIATOWY

włz. (—) M. Semrau
referendarz.

Nr. IV. NB. 34/31.

214

W sprawie wierzytelności związków
komunalnych do Niemiec
i na odwrót.

W związku z zarządzeniem tut. z dnia 9. IV. 31. r. L. dz. III—486/31 w sprawie w nagłówku omawianej, ogłoszonem w Orędowniku Powiatowym Nr. 14 poz. 77 zaledwie kilku PP. Sołtysów nadesłało mi odnośny materiał.

Ponieważ niewątpliwie znaczna część gmin tutejszego powiatu ma jakiekolwiek pretensje do Niemiec (Kas Oszczędności i tp. pozostałych po stronie niemieckiej) wzgl. naodwrót Niemcy mają

pretensje do związków komunalnych (gmin) położonych w obrębie tutejszego powiatu (np. z tytułu pożyczek na budowę szkół wzgl. dróg — pożyczek wojennych i t. p.), **polecam wszystkim P.P. Sołtysom zbadać dokładnie stare akta wzgl. księgi w tym kierunku i przesłać mi najdalej do 14 dni wszelkie znajdujące się w posiadaniu gminy papiery wartościowe oraz wszelkie akta dotyczące wszelkiego rodzaju pożyczek i wierzytelności wzgl. donieść mi, że gmina niema żadnych pretensyj do Niemiec i na odwrót.**

Chojnice, dnia 6. sierpnia 1931 r.

STAROSTA POWIATOWY

jako

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

L. dz. III—1284/31 W.P. włz. (—) M. Semrau

215

Dotyczy: ostrego kucia koni.

Rozporządzeniem Pana Wojewody z dnia 8. 8. 1929 r. (Pom. Dz. Woj. z dnia 2. 9. 1929 r. Nr. 27 poz. 27) wprowadzono zakaz ostrego kucia koni w okresach letnich.

Ponieważ zakaz ten nie zawsze jest przestrzegany, co nader ujemnie odbija się na stanie nawierzchni dróg bitych oraz nieprodukcyjnie zwiększa koszty ich utrzymania, przypominam ów zakaz, przyczem polecam ogłosić w sposób w gminach praktykowany, że Wydział Powiatowy ustanowił obecnie ścisły nadzór nad stosowaniem się ludności do wymienionego zakazu ostrego kucia koni w okresie letnim.

Chojnice, dnia 6. sierpnia 1931 r.

STAROSTA POWIATOWY

jako

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

L. dz. VI—359/31 W.P. w. z. (—) M. Semrau

Na przyjęcie do pierwszej Komunii św.

polecam po cenach przystępnych

Książki do nabożeństwa od zwyczajnych do najwykwintniejszych

Różańce zwyczajne, z perłowej masy, alpakowe i srebrne

Swiece w różnych gatunkach

Pamiątki z pierwszej Komunii św.

FA. O. SABINIARZ, CZERSK — POMORZE

SKŁAD PAPIERU i GALANTERJI

UL. STAROGARDZKA 36.

TEL. 60

TEL. 60

Za redakcję i dział urzędowy odpowiedzialny: Naczelnny sekretarz Wydziału Powiatowego Józef Lipski.
Drukiem drukarni Otona Sabiniarza w Czersku.